

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/787/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814200578
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814200578.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci navrhovateľa L. K., B.. K.. so sídlom v C., S. X, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Marekom Czompolym, advokátom so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, proti odporcovi N. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom v Q., E. X, za účasti vedľajšieho účastníka T. - S. a X. K. „S.“ so sídlom v S., H. F. X, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou Advokátskej kancelárie v Košiciach, Urbánkova 1562/6, o zaplatenie 1.419,26 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 5. mája 2014 č. k. 5C/14/2014-82

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v jeho napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava (ďalej aj „súd“) napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodol tak o návrhu navrhovateľa, ktorý odôvodnil na tom skutkovom základe, že dňa 30. 09. 2002 uzavrel s odporcom Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní úverovej karty. Na základe toho vydal odporcovi úverovú kartu a poskytol mu úverový rámec vo výške 20.000,- Sk/663,88 Eur. Odporca vyčerpal z úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 4.500,17 Eur. Odporca svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Doposiaľ uhradil len sumu 5.700,29 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany odporcu, odstúpil dňa 21. 12. 2009 od úverovej zmluvy, dňa 31. 01. 2010 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh odporcu sa stal v celom rozsahu splatný. Odporca namietal premlčanie nároku navrhovateľa.

Súd s poukazom na ust. § 100 ods. 1 až 3 a § 101 Občianskeho zákonníka návrh navrhovateľa zamietol, pretože nárok navrhovateľa je premlčaný. Premlčacia lehota začala plynúť od účinnosti odstúpenia od úverovej zmluvy, t. j. dňom 31. 01. 2010. Navrhovateľ návrh na súd podal dňa 24. 01. 2014, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Vzhľadom k tomu, že odporca namietal premlčanie nároku navrhovateľa, súd ho nemohol priznať.

Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania, pretože navrhovateľ v konaní nemal úspech a odporca si žiadne trovy neuplatnil.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním vedľajší účastník, ktorý odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvého stupňa. V odvolaní poukázal na to, že do konania vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil 10. marca 2014 a následne 1. apríla 2014 vo vyjadrení k žalobnému návrhu vzniesol aj námietku premlčania a uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Námietku premlčania odôvodnil tým, že žalobný návrh bol doručený súdu po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Zdôraznil, že odstúpením od zmluvy sa zmluva v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka zrušila od začiatku a zanikla. Poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 19. júna 2013, sp. zn. I. ÚS 402/2013-10, v zmysle ktorého podľa Občianskeho zákonníka odstúpením bola zmluva zrušená od začiatku (ex tunc) a momentom odstúpenia zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy a vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva. Odstúpením od zmluvy nastúpi medzi účastníkmi právny režim bezdôvodného obohatenia. S poukazom na uvedené uznesenie Ústavného súdu vedľajší účastník zdôrazňuje, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku mylne uvádza, že k premlčaniu došlo v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka v trojročnej premlčacej dobe. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, kedy vedľajší účastník vstúpil do konania a kedy vzniesol námietku premlčania, ako ani skutočnosť, kedy sa žalovaný oboznámil so vznesenou námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom. Vedľajší účastník svojim podaním z 1. apríla 2014 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní konanom 5. mája 2014 a žiadal o zaslanie zápisnice z pojednávania. Zápisnica vedľajšiemu účastníkovi doručená nebola, preto týmto žiada súd o zaslanie zápisnice z pojednávania. Nakoľko z odôvodnenia rozsudku nie je možné vyvodit', akými právnymi úvahami a zákonnými ustanoveniami sa prvostupňový súd riadil, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal trovy konania, považuje napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný, nakoľko tento nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, čím prvostupňový súd odňal vedľajšiemu účastníkovi právo konať pred súdom. Zdôraznil, že vedľajšiemu účastníkovi vstupom do konania vznikajú i práva a povinnosti spojené s náhradou trov konania podľa § 142 a nasl. O.s.p. Vedľajší účastník na strane odporcu je toho názoru, že vzhľadom na procesný úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu mal mu prvostupňový súd priznať plnú náhradu trov konania v ním vyčíslenej výške.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka podal písomné vyjadrenie navrhovateľ, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku potvrdil ako vecne správny. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. januára 2013, sp. zn. 6Cdo 10/2013, podľa ktorého v prípade, že účastník odmietne dať súhlas k odvolaniu vedľajšieho účastníka podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. ani na výzvu súdu, je odvolanie vedľajšieho účastníka bez tohto súhlasu právne neúčinné. Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník podal odvolanie bez súhlasu odporcu, navrhovateľ má za to, že odvolanie je podané neoprávnenou osobou a odvolací súd ho má z uvedeného dôvodu odmietnuť. Podľa názoru navrhovateľa, aj prípadný dodatočný súhlas účastníka konania s podaním odvolania vedľajším účastníkom, by musel byť udelený v zákonnej 15 dňovej lehote na podanie odvolania, ktorá začala plynúť vedľajšiemu účastníkovi doručením predmetného rozhodnutia.

Navrhovateľ ďalej vo vyjadrení uvádza, že vedľajší účastník nezastupuje záujmy odporcu v dobrej viere, ale iba zdanlivo. Zo súdnej praxe je známe, že do obdobných súdnych konaní vstupujú Združenia z celého územia Slovenskej republiky. Navrhovateľ má za to, že vyššie uvedená vzdialenosť má negatívny vplyv na riadnu podporu na ochranu záujmu odporcu. Vedľajší účastník pri oznámení o vstupe do súdneho konania bez znalosti konkrétneho prípadu si uplatnil náhradu trov konania. Navrhovateľ má za to, že vzniknuté trovy vedľajšieho účastníka nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva z dôvodu, že samotný vedľajší účastník je Združením, ktorého jediným účelom a zmyslom existencie je ochrana spotrebiteľov a právne zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi, preto zastúpenie vedľajšieho účastníka ďalším právnym zástupcom možno považovať za duplicitné. Vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu, by mal byť schopný poskytnúť odporcovi ako spotrebiteľovi odbornú pomoc sám. Tento názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03, v zmysle ktorého nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov v konaní podľa článku 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, ak účastníkovi, ktorý disponuje pracovníkmi, ktorý majú právnické vzdelanie, súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, ak ich nepovažuje za účelne vynaložené, a to práve preto, že vedľajší účastník bol zriadený na ochranu spotrebiteľa, a teda má byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov

kvalifikovane zastupovať. Navrhovateľ na podporu svojich argumentov poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co 516/2012. Navrhovateľ si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,57 Eur (16,60 Eur jeden úkon + 8,04 Eur režijný paušál + 20 % DPH) a to k rukám jeho právneho zástupcu.

Odvolací súd prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a zistil, že nie sú podmienky na potvrdenie rozsudku v jeho napadnutom výroku o trovách konania (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zmenu (§ 220 O.s.p.), preto rozsudok v tejto časti zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky, okrem zákonov, aj článok 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad, rozhodnutie vo veci Ruiz Torija v. Španielsko z 9. decembra 1994) a Ústavného súdu SR (napríklad, I.ÚS 17/01, I. ÚS 226/03, II. ÚS 261/06, III. ÚS 74/08), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napríklad, rozhodnutie ESLP vo veci Higgins v. Francúzsko z 19. februára 1998).

Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen poukazom na všetky skutkové zistenia, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých, neurčitých alebo nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie. Súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné.

Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa účastníkovi konania okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom, odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania.

Súd prvého stupňa odvolaním napadnutý výrok rozsudku o trovách vedľajšieho účastníka vôbec neodôvodnil, hoci v treťom výroku rozsudku je uvedené, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

Odvolací súd dospel preto k záveru, že namietané odvolacie dôvody sú dané. Súd neodôvodnil výrok rozsudku o náhrade trov vedľajšieho účastníka, v dôsledku čoho je rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný, pričom nepreskúmateľnosť predmetného výroku rozsudku robí konanie vadným v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p.. Uvedené má za následok zrušenie rozsudku v napadnutom výroku a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol návrh zamietnutý a vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, nebol napadnutý žiadnym z účastníkov, preto ho v týchto výrokoch odvolací súd ani nepreskúmaval a v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.